

24. അനേകം താഴെനിന്ന് മലക്ക് അവളെ വിളിച്ചറിയിച്ചു: വ്യസനിക്കാതിരിക്കുക. നിന്റെ നാഥൻ നിനക്കുതാഴെ ഒരു നീർച്ചാലൊഴുക്കിയിരിക്കുന്നു.

فَتَادَنَهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ٢٤

25. ആ ഈത്തപ്പനയുടെ തടിയൊന്നു കുലുക്കി നോക്കൂ. അതു തുരുതുരാ പുതുപഴം വീഴ്ത്തിത്തരും.

وَهَرِيَّ إِلَيْكَ بِجِدْعِ النَّخْلَةِ تَسْقُطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَدِيًّا ٢٥

26. തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും കൺകുളിർക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. പിന്നെ മനുഷ്യരാദയെകിലും കാണുകയാണെങ്കിൽ പറഞ്ഞേക്കണം: ഞാൻ പരമകാരണികനായ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി വ്രതം നേർന്നിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ ഇന്ന് ഒരു മനുഷ്യനോടും സംസാരിക്കുന്നതല്ല.

فَكُلِي وَأَشْرَبِي وَوَقَرِي عَيْنًا فَمَا تَرِينَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ٢٦

27. പിന്നെ മർയം ശിശുവിനെയുമെടുത്ത് സ്വജനത്തിലേക്കു ചെന്നു. അവർ കുറ്റപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങി: ഓ, മർയമേ! നീ മഹാപാപം ചെയ്തുകൊള്ളാത്തല്ലോ!

فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهَا وَأُكَلِّمَهُنَّ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ٢٧

28. ഓ, ഹാറൂനിന്റെ സഹോദരീ, നിന്റെ പിതാവ് കെട്ട മനുഷ്യനായിരുന്നില്ലല്ലോ. മാതാവ് പിഴച്ചവളുമായിരുന്നില്ല.

يَتَّخَذَتْ هَـ رُونَمَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوْءًا وَمَا كَانَتْ أُمَّكَ بَغِيًّا ٢٨

29. അപ്പോൾ മർയം ശിശുവിനേറെ ചൂണ്ടി. ആളുകൾ ചോദിച്ചു: തൊട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന ശിശുവിനോട് ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ സംസാരിക്കാൻ?

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ٢٩

അവളുടെ താഴെ നിന്ന് = مِنْ تَحْتِهَا അപ്പോൾ(മലക്ക്) അവളെ വിളിച്ചു(അറിയിച്ചു) = فَتَادَنَهَا തീർച്ചയായും നിന്റെ റബ്ബ് ആക്കി(ഒഴുക്കി)യിരിക്കുന്നു = قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ എന്തെന്നാൽ നീ വ്യസനിക്കാതിരിക്കുക = أَلَّا تَحْزَنِي നീ നിന്നിലേക്ക് കുലുക്കുക(ക്കി നോക്കൂ) = وَهَرِيَّ إِلَيْكَ ഒരു ചോല, നീർച്ചാല = സَرِيًّا നിന്റെ താഴെ = تَحْتَكِ പുതിയ ഈത്തപ്പന = رَطْبًا جَدِيًّا അതു നിനക്ക് തുരുതുരാ വീഴ്ത്തിത്തരും = تَسْقُطُ عَلَيْكَ ഈത്തപ്പനത്തടി = الْجِدْعِ (നീർച്ചാലിൽ നിന്ന്) കുടിക്കുകയും ചെയ്യുക = وَأَشْرَبِي തിന്നുക = فَكُلِي وَوَقَرِي عَيْنًا നീ കാണുകയാണെങ്കിൽ = فَمَا تَرِينَ കണ്ണു കുളിർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക = عَيْنًا നിന്റെ താഴെ = مِنَ الْبَشَرِ അപ്പോൾ(അവരോട്) നീ പറഞ്ഞേക്കണം = فَقُولِي മനുഷ്യരിൽനിന്ന് ഒരുവനെ (മനുഷ്യരാദയെകിലും) = أَحَدًا പരമകാരണികൻ(കനായ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി) = لِلرَّحْمَنِ തീർച്ചയായും ഞാൻ നേർന്നിരിക്കുന്നു = إِنِّي نَذَرْتُ ഒരു മനുഷ്യനോടും = إِنْسِيًّا അതിനാൽ ഇന്നു ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നതല്ല = فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ

ഖുർആൻ ബോധനം

പിന്നെ അവൾ(മർയം) അതിനെയും കൊണ്ട് സ്വജനത്തിലേക്കുവന്നു = فَآتَتْ بِهَا قَوْمَهَا
 അവർ പറഞ്ഞു (കുറ്റപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങി) = أُولَئِكَ അവൾ അതിനെ വഹിച്ചുകൊണ്ട്(ശിശുവിനെയുമെടുത്ത്) = تَحْمِلُهَا
 തീർച്ചയായും നീ കൊണ്ടുവന്നു (ചെയ്തുകൊടുത്തല്ലോ) = يَمْزِجُكُمْ = إِذْ مَرَّتْ بِهَا = മർയമേ!
 ഓ, ഹാറൂനിന്റെ സഹോദരീ = يَا هَارُونَ إِنَّا أَخَذْنَا مَخْلُوقًا خَالِدًا فِيكَ مِنْ دُونِكَ فَاتَّقِ اللَّهَ
 കെട്ട മനുഷ്യൻ = وَأَمَّا أَنْتَ يَا هَارُونَ فَاصْبِرْ = നിന്റെ പിതാവ് ആയിരുന്നില്ലല്ലോ = مَا كَانَ أَبُوكَ
 അപ്പോൾ അവൾ ചൂണ്ടി = وَمَا كَانَتْ أُمَّكَ = നിന്റെ മാതാവും ആയിരുന്നില്ല = وَأَمَّا أَنْتَ يَا هَارُونَ فَاصْبِرْ
 അവർ പറഞ്ഞു (ആളുകൾ ചോദിച്ചു) = أُولَئِكَ അവനിലേക്ക് (ശിശുവിനേനേരെ) = إِلَيْهَا
 ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ സംസാരിക്കാൻ = كَيْفَ نُنْكِلُكُمْ =
 തൊട്ടിലിൽ കൂട്ടിയായവനോട് (തൊട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന ശിശുവിനോട്) = مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا =

24-26. മർയം ഈത്തപ്പനച്ചുവട്ടിൽ വേപഥുകൊള്ളവേ താഴെ നിന്നു വിളിച്ചുവരുത്തിയവൾ: 'ദുഃഖിക്കേണ്ട, അല്ലാഹു കൂടെയുണ്ട്, അവനിതാ നിന്റെ കാൽച്ചുവട്ടിൽത്തന്നെ തെളിനീർച്ചോലയൊഴുക്കിയിരിക്കുന്നു. നീ ചാരിയിരിക്കുന്ന ആ ഈത്തപ്പനയൊന്നു കൂലിക്കൊടുക്കൂ, നല്ല പാകമായ പുതുപാലങ്ങൾ തുരുതുരാ വീഴുന്നതുമാണിത്. അതു യഥേഷ്ടം ആഹരിച്ചുകൊള്ളുക, നീർച്ചാലിൽനിന്ന് വേണ്ടുവോളം വെള്ളവും കുടിച്ചുകൊള്ളുക. അങ്ങനെ സുഖപ്രസവം നടത്തി സൽപുത്രനെ കണ്ട് കണ്ണുകുളിർക്കുക. മനുഷ്യരാകെങ്കിലും കാണാനും ചോദ്യങ്ങളുന്നയിക്കാനും ഇടയായാൽ അവരോട് സംസാരിക്കാൻ നിൽക്കേണ്ട. ഞാൻ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി മൗനവ്രതമെടുത്തിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇന്ന് ആരോടും സംസാരിക്കാൻ പറ്റില്ലെന്നുപറഞ്ഞ് ഒഴിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. 'ഇക്കാര്യം = وَأَمَّا أَنْتَ يَا هَارُونَ فَاصْبِرْ - അവളെ വിളിച്ചുവരുത്തിയപ്പോൾ എന്ന് മൂലവാക്ക്. വിളിയുടെ കർത്താവാരെന്നു വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. വിളിച്ചത് മലക്ക് ജിബ്രീൽ ആയിരുന്നുവെന്ന് മിക്ക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. നവജാത ശിശുവായ ഈസാ(അ) ആണ് വിളിച്ചതെന്നിടപ്രായമുള്ളവരുമുണ്ട്. മർയം അഭയം തേടിയ ഈത്തപ്പന ഒരു ഉയർന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു. അതിനു താഴെ നിന്നാണ് ജിബ്രീൽ വിളിച്ചത്. അതാണ് مِنْ تَحْتِهَا എന്ന വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. വിളിച്ചത് ഈസാ(അ) ആണെങ്കിൽ مِنْ تَحْتِهَا യുടെ ഉദ്ദേശ്യം അവൾക്കുതാഴെ തറയിൽനിന്ന് എന്നായിരിക്കും. അരുവിയും നീർച്ചാലുമൊക്കെയാണ് سُرٌّ . മാസ്റ്റർ, അഭിവന്ദ്യൻ എന്നും ഇതിനർത്ഥമുണ്ട്. തുടർന്ന് 'കുടിച്ചുകൊള്ളുക' (واشرب) എന്നുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം നീർച്ചാലാണെന്ന് പൊതുവിൽ മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്നു. ചുരുക്കം ചിലർ ഇവിടെ 'സരിയ്ക്ക്' ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത് രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥത്തിലാണെന്നും ഉദ്ദേശ്യം ഈസാ(അ) ആണെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇളക്കുക, കൂലിക്കുക എന്ന അർത്ഥമുള്ള هَرَّന്റെ ശാസനക്രിയാരൂപമാണ് هَرَّ. പേറ്റുന്നോവനുവേണ്ടി സത്രീയോട് ഈത്തപ്പനമരം കൂലിക്കാനുപദേശിക്കുന്നത് വിചിത്രമായി തോന്നാം. ആ അവസ്ഥയിൽ അവൾക്കതിനുള്ള മനഃസ്ഥാനിയുമുണ്ടാകുമോ, ശേഷിയുണ്ടാകുമോ, ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അതവളുടെ നോവിനാശവാസമാകുമോ? എന്നൊക്കെ ചോദിക്കാം. ഉപദേശിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവാകുന്നു എന്നോർത്താൽ ഈ ചോദ്യങ്ങളെല്ലാം അപ്രസക്തമാകുന്നു. ഇവിടെ മർയമിനു മുന്നിൽ ദൈവാനുഗ്രഹം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനുള്ള ഉപാധിയായിട്ടാണ് മരം കൂലിക്കാനാവശ്യപ്പെടുന്നത്. അവരെ സംബന്ധിച്ചുടനോളം അത് ഭൃത്യനോട് ഭക്ഷണം വിളമ്പാൻ പറയുന്നതുപോലുള്ള നടപടിയാണ്. ഇതുതെടുക്കുക എന്നർത്ഥമുള്ള هَرَّ

ൽ നിന്നുള്ളതാണ് جِي . അപ്പോൾ പറിച്ചെടുത്തത്, വാടാത്തത്, തുടുപ്പു നഷ്ടപ്പെടാത്തത് എന്നാണർത്ഥം. ഇംഗ്ലീഷിലെ Fresh തന്നെ. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും കാരണം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. സൃഷ്ടി അതിന്റെ കാര്യസാധ്യത്തിന് നിശ്ചിത കാരണത്തെ അവലംബിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കാരണം എന്തുതന്നെയായാലും കാര്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ കർത്താവ് അല്ലാഹു തന്നെയാകുന്നു. ഇതേപ്പറ്റി ഒരു കവി പാടുന്നു:

المتر ان الله اوحى للمريم / وهزى اليك الجذع يساقط الرطب
 ولو شاء ادنى الجذع من غير هزه / اليها ولكن كل شئ له سبب

“കണ്ടില്ലേയോ അല്ലാഹു മർയമിനു സന്ദേശമോതി: കൂലിക്കൂ മരം തുരുതുരാ വീഴും പഴം. അവനിമരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ മരം കൂലിക്കാതെയും അവൾക്കെടുപ്പിച്ചുകൊടുക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, എല്ലാ കാര്യത്തിനുമുണ്ടാരു കാരണം.”

ഈ സൂക്തത്തിൽനിന്നു പണ്ഡിതന്മാർ ഇപ്രകാരം നിർധാരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വിഭവ ലഭ്യതയെ അല്ലാഹു കർമ്മശേഷിയുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോ മനുഷ്യനും അവന്റെ പ്രയത്ന ശേഷിക്ക് ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദിവ്യാത്മ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിന് അല്ലാഹു മർയമിനോട് മരം കൂലിക്കാൻ കൽപ്പിച്ചു. മരം കൂലിക്കാതെയും ദിവ്യാത്മ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടാമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അതിനുവേണ്ടി കരുത്തും കമ്പുമുള്ള ഈത്തപ്പന കൂലിക്കാൻ പേറ്റുന്നോവുള്ള മർയമിനോടു കൽപ്പിച്ചു. വിഭവശേഷമെന്നതിനു പ്രയത്നം വേണമെന്നത് അല്ലാഹു അവന്റെ അടിമകൾക്ക് നിശ്ചയിച്ച ചര്യയാകുന്നു. ഇത് തവക്കുലിന് (അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കൽ) വിരുദ്ധമല്ല. ഉപാധികളും മാധ്യമങ്ങളും യഥാവിധി സ്വീകരിച്ചശേഷമാണ് തവക്കുൽ ഉണ്ടാവേണ്ടത്. ചിലപ്പോൾ വ്യവസ്ഥാപിത കാരണത്തിലൂടെയല്ലാതെയും അല്ലാഹുവിന് അവന്റെ ദാസനെ അനുഗ്രഹിക്കാം. മർയമിനു ഭജനഗൃഹത്തിൽ വിഭവങ്ങളെത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് അതിനുദാഹരണമാകുന്നു. അത് അല്ലാഹു അവരെ പ്രത്യേകം ആദരിച്ചതായിരുന്നു.

ഒരു പക്ഷേ പ്രസവം എളുപ്പമാകുന്നതിനുവേണ്ടിയുമാകാം മരം പിടിച്ചുകൂലിക്കാൻ ഉപദേശിച്ചത്. പേറ്റുന്നോവുള്ളവർക്ക് ഏറ്റം പറ്റിയ പദാർത്ഥമാണ് ഈത്തപ്പന എന്നുപറയപ്പെടുന്നു. നവജാത ശിശുവിന് ആദ്യം കൊടു

കേണ്ട ഖരപദാർഥവും അതാണത്രെ. പ്രസവ വേദനയുള്ള സ്ത്രീക്കടുത്തിരുന്ന് സുറഃ മർയം പാരായണം ചെയ്യുന്ന ആചാരവും ചിലർക്കുണ്ട്. അതും പ്രസവം എളുപ്പമാക്കുമെന്നാണ് വിശ്വാസം.

മൂലത്തിലെ ساقطന്റെ യഥാർഥരൂപം ساقط എന്നാണ്. ഉച്ചാരണ സുഖത്തിന് ഒരു ت അനുക്തമായതാണ് ساقط. തുടർച്ചയായി വീഴ്ത്തുക പൊഴിക്കുക എന്നർത്ഥം. ينزل എന്ന വാക്കിന്റെ മൂലരൂപം ينزل എന്നാണ്. ഉച്ചാരണ സൗകര്യത്തിന് ആദ്യം أ (همزة) ഉം പിന്നെ അലിഫും കളഞ്ഞപ്പോൾ ينزل എന്നായി. ദൃശ്യകരണത്തി(كس)ന്റെ ദിത്ഥമുള്ള ن് ചേർക്കേണ്ടതിന് ആദ്യമുണ്ടായിരുന്ന ن് കളഞ്ഞ് ن് നുശേഷമുള്ള ഛന് ഇകാരം നൽകിയപ്പോൾ ينزل എന്നായി. അറബിയിലെ പദരൂപീകരണരീതി മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് പ്രാഥമിക ഭാഷാവിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിക്കാറുള്ള പ്രസിദ്ധമായ ഒരുദാഹരണമാണിത്. മനുഷ്യരിലാണെങ്കിലും- من البشر احدا എന്നു പറഞ്ഞത് ആ ദിവസങ്ങളിൽ മർയമിനെ സന്ദർശിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന മലക്കുമായി സംസാരിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ല എന്നു സൂചിപ്പിക്കാനാണ്. ശരീഅത്തിന്റെ സാങ്കേതികഭാഷയിൽ ക്ഷണപനാനീയങ്ങളുപേക്ഷിച്ച് പകൽ സമയത്തു നടത്തുന്ന ഉപവാസമാണ്. മറ്റു ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ വർജ്ജിതവ്രതം പാലിക്കുന്നതിനും ഈ പദം ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത് മൗനവ്രതമാണ്. انس (മനുഷ്യൻ)ന്റെ ബഹുവചന നാമമാണ് انس. വർഗനാമമായും ഉപയോഗമുണ്ട്. انسന്റെ അന്ത്യത്തിൽ സംബന്ധസൂചക (نسبة)മായ ة ചേർക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യവർഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരുവൻ എന്ന് അർത്ഥം ലഭിക്കുന്നു. ഇവിടെയും മലക്കുകളെ മാറ്റിനിർത്താനാണ് മനുഷ്യവർഗം പരാമർശിക്കപ്പെട്ടതെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. മലക്ക് അവരെ അറിയിക്കുന്നതിതാണ്: ആളുകളുടെ ചോദ്യശരങ്ങൾ നേരിടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് വേപഥു കൊള്ളേണ്ടതില്ല. അവരെ നേരിടുന്ന കാര്യം അല്ലാഹു ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നു. നീ അവരോട് സംസാരിക്കുകയേ വേണ്ട. വല്ലവരും വല്ലതും ചോദിച്ചാൽ 'ഞാൻ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി മൗനവ്രതമനുഷ്ടിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും അതിനാൽ ഒരാളോടും സംസാരിക്കാനാവില്ല' ന്നും പറഞ്ഞേക്കാം.

ചില പൂർവ ശരീഅത്തുകളിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ആരാധനയായിരുന്നു മൗനവ്രതം. ജാഹിലിയ്യാ കാലത്ത് അറബികളും ഇതു പകർത്തിയിരുന്നതായി കാണാം. ഇസ്ലാമിക ശരീഅത്ത് ഈ അനുഷ്ഠാനത്തെ ദുർബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇമാം മാലിക് നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: ഒരിക്കൽ ഒരാൾ വെയിലത്തുനിൽക്കുന്നതായി നബി(സ) കണ്ടു. അദ്ദേഹം കൂടെയുള്ളവരോടു ചോദിച്ചു: 'ഇയാൾക്കെന്തുപറ്റി?' അവർ അറിയിച്ചു: 'മിണ്ടില്ലെന്നും വെയിലിൽനിന്ന് തണൽ തേടുകയില്ലെന്നും ഇരിക്കില്ലെന്നും ഉപവസിക്കുമെന്നും നേർച്ച നേർന്നിരിക്കുകയാണിയാൽ.' തിരുമേനി കൽപ്പിച്ചു: "സംസാരിക്കാനും തണൽ കൊള്ളാനും ഇരിക്കാനും അയാളോടു പറയൂ. എന്നാൽ ഉപവാസം അയാൾ പൂർത്തിയാക്കിക്കൊള്ളട്ടെ." അബൂഇസ്റാഹൂൽ എന്നാണ് ഇയാൾ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. താൻ കണ്ടുമുട്ടിയ ഒരു സ്ത്രീ മൗനവ്രതമനുഷ്ടിക്കുകയാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അബൂബക്കർ(റ) പ്രസ്താവിച്ചു: "ഇസ്ലാം ഈ ആചാരം തകർത്തു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നീ സംസാരിച്ചുകൊള്ളണം."

കർമശാസ്ത്രകാരന്മാർ ഇതു സംബന്ധിച്ച് ചില നിയമങ്ങൾ നിർധാരണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. 1) ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ

നേർച്ച നേർന്നാൽ അത് പാലിക്കേണ്ടതില്ല. 2) നബി(സ)യും അബൂബക്കർ(റ) മൗനവ്രതം നേർന്നവരോട് അത് ലംഘിക്കാൻ കൽപ്പിച്ചപ്പോൾ അതിനു പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യാൻ കൽപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ഹദീസ് ഉദ്ധരിച്ച മാലിക് അതിനുതാഴെ ഇപ്രകാരം കുറിച്ചിട്ടുണ്ട്: 'തിരുമേനി അയാളോടു പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യാൻ കൽപ്പിച്ചിട്ടില്ല. പ്രായശ്ചിത്തമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ തിരുമേനി അയാളോടതു കൽപ്പിക്കുമായിരുന്നു.' 3) ഇത്തരം നേർച്ചകൾ നേരുന്നത് കുറ്റകരമാണ്. കാരണം ഇമാം അഹ്മദ് ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നിവേദനത്തിൽ നബി(സ) അതു നിരോധിച്ചതായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. രണ്ടുപേർ കൂട്ടിക്കെട്ടിയ നിലയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതു കണ്ട നബി(സ) കാരണമന്വേഷിച്ചു. കഅ്ബയിലെത്തുന്നതുവരെ അങ്ങനെ സഞ്ചരിക്കാൻ തങ്ങൾ നേർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നായിരുന്നു മറുപടി. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'രണ്ടുപേരും സ്വതന്ത്രരാകൂ. ഇതൊരു നേർച്ചയല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയുള്ള കാര്യം മാത്രമേ നേർച്ചയാക്കാവൂ.' ഇമാം ബുഖാരി അനസിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നിവേദനത്തിൽ പറയുന്നു: ഒരു വ്യഭാചന അയാളുടെ രണ്ട് മക്കൾ താങ്ങിപ്പിടിച്ച് നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതായി ഒരിക്കൽ നബി(സ)യുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടു. കാര്യമന്വേഷിച്ചപ്പോൾ ആ വയസ്സൻ നടന്നുപോകാൻ നേർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നായിരുന്നു മറുപടി. പ്രവാചകൻ പ്രസ്താവിച്ചു: 'ഇയാളുടെ ആത്മപീഡനം അല്ലാഹുവിനാവശ്യമില്ല.' അദ്ദേഹം അയാളോട് വാഹനത്തിൽ കയറാൻ കൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത്തരം നേർച്ചകൾ കുറ്റകരം ((معمية)) ആകുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നും ഈ നബിവചനങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ദൈവദാസൻ ആർക്കും ഒരു ഉപകാരവുമില്ലാത്ത ആത്മപീഡന നടപടികളിലേർപ്പെടുന്നത് അല്ലാഹു വിലക്കിയിരിക്കുന്നു. (നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ നാശത്തിലെറിഞ്ഞുകൂടാ- 2:195). മൗനവ്രതം, രാപ്പകൽ ദേദമില്ലാത്ത വ്രതം, അനുവദനീയമായ ആഹാരവും ജീവിത സൗകര്യങ്ങളും വർജ്ജിച്ച് ആരോഗ്യ നാശകമായ ചര്യകൾ സ്വീകരിക്കുക തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ സ്വയം നാശത്തിലകപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ വിവിധ രൂപങ്ങളാണ്. 4). നിഷിദ്ധമോ അനാവശ്യമോ ആയ കർമങ്ങളും പുണ്യ കർമങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന നേർച്ചകൾ നേർന്നാൽ അതിൽ പുണ്യകരമായ കർമങ്ങൾ പാലിക്കേണ്ടതാകുന്നു. മൗനവും വെയിലും നിരന്തരനിൽപ്പും ഉപവാസവും നേർന്നയാളോട് നബി(സ) ആദ്യത്തെ മൂന്നു കാര്യങ്ങളും ഒഴിവാക്കാനും വ്രതാനുഷ്ഠാനം പൂർത്തിയാക്കാനും കൽപ്പിച്ചതിൽ നിന്ന് അത് വ്യക്തമാകുന്നു.

'മൗന വ്രതം നേർന്നിരിക്കുന്നുവെന്ന് ആളുകളോട് പറഞ്ഞേക്കാകൂ' എന്നത് കള്ളം പറയാനുള്ള ഉപദേശമല്ല. ആ ഉപദേശത്തിൽ മൗനവ്രതം നേരാൻ അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നുവെന്ന ആശയവുമുണ്ട്. നീ മൗനവ്രതം നേരുകയും ആളുകൾ വന്നാൽ അവരോട് ഞാൻ മൗനവ്രതം നേർന്നിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുക എന്നാണ് വചനത്തിന്റെ പൂർണ്ണ രൂപം. മൗനവ്രതം കൽപിക്കപ്പെട്ട ആളോട് ഞാൻ വ്രതത്തിലാണെന്ന് ആളുകളോട് പറയാൻ കൽപിക്കുന്നതിൽ അനൗചിത്യമില്ലേ എന്നൊരു സംശയം ഉന്നയിക്കപ്പെടാം. അറബിഭാഷയിൽ, മുദ്രയിലൂടെയുള്ള ആശയവിനിമയത്തിനും قر (വാക്ക്) എന്നുപയോഗിക്കും. قال هدي هكدا (അയാൾ കൈകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു) എന്ന് സാധാരണ പറയാറുള്ളതാണ്. ഹദീസുകളിൽ അതിന് ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം.

ഖൂർആൻ ബോധനം

قال محمد (അയാൾ തന്റെ അമ്പുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു) എന്നും പറയാറുണ്ട്.

27,28. **أَتَى** എന്നതിലെ **أ** സൂചിപ്പിക്കുന്ന 'ഉടനെ' എന്ന തുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, 'ഞാൻ ഇന്ന് ആരോടും സംസാരിക്കില്ല' എന്നു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞ ഉടനെ അവർ ചെന്നു എന്നല്ല; പ്രസസവും അതു സംബന്ധിച്ച അശുദ്ധിയും നീങ്ങിയ ഉടനെ എന്നാണ്. ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷമനുസരിച്ച് മറിയം 41 നാൾ ബെത്ലഹേമിൽ താമസിച്ച ശേഷമാണ് സ്ഥലം വിട്ടത്. **أَتَى**-യിൽനിന്നുള്ള **فَعَلَ** ൽ മുശയിൽ രൂപം കൊണ്ട കർത്യപദമാണ് **فَرَعَ**. ഇതിന്റെ ക്രിയ **فَرَعَ** യാണ്. കടുത്ത കള്ളം കെട്ടിച്ചമക്കുകയാണ് **فَرَعَ**. അവിഹിതമായി ജനിച്ച കുട്ടിയെ ഭർത്താവിന്റേതെന്നാരോപിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിൽ *അൽമുതഹിന* 12-ാം സൂക്തത്തിൽ **وَأَرْجَلَهُنَّ** എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മഹാപാപം, ഭയങ്കരമായ സദാചാര ലംഘനം എന്നാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. ചില ഭാഷാ പണ്ഡിതന്മാരുടെ വീക്ഷണത്തിൽ **فَرَعَ** ഉം **فَرَجَ** ഉം **أَفْرَأَ**-ൽ നിന്നുള്ളതാണ്. കേടായ ചർമ്മം മുറിച്ചോ കരിച്ചോ കളയലാണ് **أَفْرَأَ**. നിന്നെ കുലത്തിൽ നിന്ന് മുറിച്ചുമാറ്റാനർഹമായ കാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നാണ് അവരുടെ അർത്ഥകൽപന. സാരാംശത്തിൽ രണ്ടിന്റെയും ആശയം ഒന്നുതന്നെയാണ്. ദുഷ്ടതയും ശ്ലേഷത എന്നെല്ലാം അർത്ഥമുള്ള **سَوَّأَ** സാഅയുടെ മൂലപദമാണ്. വഷളനും അപമാനമാക്കിയവനാണ് **أَمْرَأَسُو**. **يَغِي**-ന്റെ അർത്ഥം നേരത്തെ 20-ാം സൂക്തത്തിനു താഴെ വിശദീകരിച്ചിരുന്നു. **أَخْتِ هَارُونَ**-ലെ **أَخْتِ** ആരാണെന്ന കാര്യത്തിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ലേഖി വംശത്തിൽ പെട്ട മുസാ നബിയുടെ സഹോദരൻ ഹാറൂനിന്റെ സന്തതിപരമ്പരയിലാണ് മർയം പിറന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് അവരെ **أَخْتِ هَارُونَ** എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചത്. ഒരു ഗോത്രത്തിലെ അംഗത്തെ ആ ഗോത്രത്തിന്റെ സന്തതി എന്ന പേരെല്ലാ സഹോദരൻ എന്നും വിളിക്കാറുണ്ട്. ഹാറൂൻ നബിയും മർയം തമ്മിൽ ഏതാണ്ട് ആയിരത്തോളം കൊല്ലത്തെ വിടവുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം പ്രവാചകനായ ഹാറൂനായിരിക്കാനിടയില്ലെന്നും മർയമിന്റെ സമകാലീനനായ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയായിരിക്കണമെന്നുമാണ് പ്രബലമായ പക്ഷം. സഹീഫ് മുസ്ലിം ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസ് ഈ വീക്ഷണത്തെയാണ് പിന്തുണക്കുന്നത്. മുഗീറ ബിൻ ശുഅ്ബ പറയുന്നു: “പ്രവാചകൻ എന്നെ നജ്റാ നിലേക്ക് നിയോഗിച്ചിരുന്നു. അവിടത്തെ ക്രൈസ്തവർ എന്നോടു ചോദിച്ചു: “നിങ്ങൾ ഖൂർആനിൽ **أَخْتِ هَارُونَ** എന്നു പരാമർശം ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ. യേശുവിന് എത്രയോ കാലം മുമ്പല്ലേ മുസായും ഹാറൂനും ജീവിച്ചത്?” അവരോടേതു പറയണമെന്ന് എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ ഇക്കാര്യം റസൂൽ തിരുമേനിയെ അറിയിച്ചു. നബി(സ) പറഞ്ഞു: അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടെ, അവരുടെ പ്രവാചകന്മാരുടെയും സജ്ജനങ്ങളായ പൂർവികരുടെയും പേരുകൾ പിൻകാലക്കാർക്ക് നൽകാറുണ്ടെന്ന്?” ബൈബിൾ ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം ഇതിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: “യൂദാ രാജാവായ ഹെറോദേസിന്റെ കാലത്ത് അബിയായുടെ ഗണത്തിൽ സഖര്യാ എന്നു പേരായ ഒരു പുരോഹിതൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അഹ്റോന്റെ പുത്രീമാരിൽ

ഒരുവളായിരുന്നു അയാളുടെ ഭാര്യ. അവളുടെ പേര് എലിസബത്ത്” (ലൂക്കോസ് 1:5). മർയമിന്റെ പിതൃവ്യ പുത്രിയായിരുന്നല്ലോ എലിസബത്ത്. അപ്പോൾ മർയമിന് ഹാറൂൻ എന്ന പേരിൽ ഒരു പിതൃവ്യനുണ്ടായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠനും ജീവിത വിശുദ്ധിയും പേരുകേട്ട ആളായിരിക്കണം.

വചന താൽപര്യമിതാണ്: പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ച കുട്ടിയെയും കൊണ്ട് സ്വജനത്തിലെത്തേണ്ട താമസം, ജനം അവരെ വളഞ്ഞു. അവരവൾക്കു നേരെ ആക്ഷേപ ശകാരങ്ങൾ തുരുതുരാ എയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഹേ മർയം, അതിനീചമായ മഹാ പാതകമാണ് നീ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. മഹാമാന്യനും മാതൃകാ യോഗ്യനുമായ ഹാറൂനിന്റെ കുലീന കുടുംബത്തിൽ പിറന്ന നിന്നിൽനിന്ന് ഒരിക്കലും പ്രതീക്ഷിക്കാനാവാത്ത ശ്ലേഷ നടപടിയാണിത്. നിന്റെ പിതാവ് വഷളനോ സ്ത്രീലംബടനോ ആയിരുന്നില്ലല്ലോ. മാതാവും തികഞ്ഞ പതിവ്രതയായിരുന്നു. എന്നിട്ടും നിനക്കെങ്ങനെ ഇതു ചെയ്യാൻ ധൈര്യം വന്നു?...

29. ജനങ്ങളുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മർയം ഒരു മറുപടിയും നൽകിയില്ല. മറുപടി ഇവൻ പറയും എന്ന അർത്ഥത്തിൽ തൊട്ടിലിലേക്ക് ചൂണ്ടുക മാത്രം ചെയ്തു. കുഞ്ഞിനോട് സംസാരിക്കാനുള്ള വഴി പറയുന്ന എന്ന അർത്ഥത്തിലല്ല അവർ 'തൊട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന കുഞ്ഞിനോട് ഞങ്ങളെങ്ങനെ സംസാരിക്കാൻ' എന്നു പറയുന്നത്. നവജാത ശിശുവിനോട് ഞങ്ങൾക്ക് സംസാരിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് നിനക്കറിയാമെന്നും, നീ ഞങ്ങളെ പരിഹസിക്കുകയാണെന്നുമാണ് താൽപര്യം.

أَنَّ فِي الْمَهْلِ എന്ന വാക്കിന് തൊട്ടിലിൽ ആയവൻ (കിടക്കുന്നവൻ) എന്നും ആയിരുന്നവൻ (കിടന്നിരുന്നവൻ) എന്നും അർത്ഥമാവാം. ആദ്യത്തെ അർത്ഥ പ്രകാരം തൊട്ടിലിൽ കിടപ്പ് വർത്തമാന സംഭവമാണ്. **أَنَّ فِي الْمَهْلِ**- തൊട്ടിലിലുള്ളവൻ എന്ന അർത്ഥത്തിന് ഊന്നൽ നൽകുന്നതിനു വേണ്ടി ചേർത്ത അധിക പദം(ഫലി)യാണ് **أَنَّ**. ഊന്നലിന് **أَنَّ** വേണ്ടി അധികപദമായി ചേർക്കുമ്പോൾ **أَنَّ** എന്ന് ഭൂതകാല ക്രിയ പദമാണ് ചേർക്കുക. ചിലർ **أَنَّ فِي الْمَهْلِ** യെ തൊട്ടിലിൽ ആയിരുന്നവൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ എടുത്ത് ഇങ്ങനെയും വ്യാഖ്യാനം നൽകിയിരിക്കുന്നു. പ്രസവ ശേഷം മർയം ശിശുവുമായി പലായനം ചെയ്തു. പിന്നെ വളരെ വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷമാണവർ നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയത്. അപ്പോഴേക്കും ഈസാ(അ) കുറെ വളർന്നിരുന്നു. നാട്ടുകാർ ഈ മകൻ എങ്ങനെ യുണ്ടായെന്ന് അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അക്കാര്യം അവനോടു തന്നെ ചോദിക്കു എന്ന് പറയുകയായിരുന്നു അവർ. അതേപ്പറ്റി നാട്ടുകാർ പറയുകയാണ്: അവന്റെ ജനനത്തെക്കുറിച്ച് അവനെങ്ങനെ പറയാൻ കഴിയും. അവർ ജനിച്ചു വീണത് തൊട്ടിലിലാണല്ലോ. മാതാവിന്റെ ശർഭത്തെക്കുറിച്ചും പ്രസവത്തെക്കുറിച്ചുമൊക്കെ അവന് പറയാൻ സാധിക്കുന്നതെങ്ങനെ? ബാലിശവും ഖൂർആൻ തന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതുമാണ് ഈ വ്യാഖ്യാനം. ഈസാ(അ)യുടെ ജനനത്തിനു മുമ്പേ മലക്കുകൾ മർയമിന് നൽകിയതായി സൂറ: *ആലുഇറാനിൽ* ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള സുവിശേഷത്തിൽ പറയുന്നു: **وَكُنَّكُمْ النَّاسُ فِي الْمَهْدِ وَكُهُلًا وَمِنْ الصَّالِحِينَ** (അവൻ തൊട്ടിലിൽ കിടന്ന് ജനത്തോട് സംസാരിക്കും. പ്രായമായശേഷവും സംസാരിക്കും. സജ്ജനഗണത്തിൽ പെട്ടവനുമായിരിക്കും-3:46). ■

